

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕН ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVIII. бр. 92 (1691)

В. Търново, четвъртък, 2 август 1962 г.

Цена 2 стотинки

С ОЩЕ ПО-ГОЛЯМ ЕНТУЗИАЗЪМ КЪМ ПРЕТВОРЯВАНЕ

ДОКРАЙ УКАЗАНИЯТА НА ЮНСКОТО СЪВЕЩАНИЕ!

„Българско — значи висококачествено!“

Пазарят е място, където клиентът казва своята тежка дума за стоките. Тук се говори с възхищение или с махва пренебрежително с ръка. В Европа и Азия, на Изток и Запад нашите стоки със своите качества не само разказват за нашата прекрасна страна, но и за това какви майстори са българите. Често надписът „Произведено в България“ буди възхищение у чужденците.

И как да не се радва човек! Но все още не е направено всичко. Срещат се предприятия в които се изработват некачествени стоки.

Не случайно на Юнското съвещание д-р. Тодор Живков постави въпроса за качеството като важно народностопанско дело. Не случайно и Политбюро на ЦК на БКП оцени като полезна и високопартиотична инициативата на вестник „Народна младеж“ да организира обществен преглед за качеството на продукцията под лозунга „Българско — значи висококачествено!“ и обяви борбата за производство на висококачествена продукция като общонародна задача.

Трудните колективи и особено младите работници от окръга не веднаж с достоинство са защитавали честта на своите предприятия, честта на родната промишленост.

Много старание и грижи влягат в работата си работниците от цеха „Месопреработка“ при Държавния месокомбинат — В. Търново. Затова за добре обработено свинско месо и разфасована меса за износ те получиха благодарност от фирмата „Елизабет Булик“ в Хамбург. Отзивите за добро качество са получавали и младите текстилни от фабрика „В. Мавриков“, мебелните от предприятието „Победа“ — В. Търново.

Решението на Политбюро на ЦК на БКП за почина на вестник „Народна младеж“ морално задължава комсомолците и всички работници от предприятия и строителните обекти, да търсят нови начини за подобряване на качеството.

В това отношение голяма работа има да извършат инженерите и конструкторите от конструкторските отдели и от отделите за технически прогрес, които трябва да разработват машини и модели, отговарящи на съвременните изисквания, проектантите и архитекторите, които трябва да създават красиви, модерни и естетични сгради и жилища.

Усилията на конструкторите и проектантите ще останат обаче напразни, ако техните

проекти не бъдат изпълнени както трябва. Затова въпросите за квалификацията, строгото спазване на писаната технология, оората с орака и осъществяването на обществен контрол върху качеството изпъкват с голяма острота.

Особено големи са изискванията от колективите на консервните предприятия, произвеждащи огромни количества консерви за износ.

В много предприятия, като ТПК „Масив“ — В. Търново, държавни захарни заводи — Орхановци и др., са проведени курсове за квалификация, в които са разглеждани и въпроси от технологията. Вече завърши общественят преглед по технологията, който установи има ли писана технология в предприятията, отговаря ли тя на съвременните изисквания. Сега остава писаната технология да се спазва строго и да се правят непрестанно опити за нейното усъвършенстване.

В младежките бригади от фабрика „В. Мавриков“ — В. Търново работят младежки контролни постове и щаб по качеството към заводския комитет на ДКМС. Контролен щаб има и в металлообработващото предприятие „Вагранка“ — Павликени, а към Градския комитет на Комсомола в Павликени е създаден щаб за високо качество, младежката бригада за комунистически труд на Надежда Обрешкова от Държавни захарни заводи пък работи със собствен качествено щемпел.

Примери, много примери, които говорят за разширяване на обществените начала при контрола върху качеството, за голямата грижа да се произведат само висококачествени стоки.

Много са пътищата на борбата за произвеждане на висококачествена продукция, но най-важен е този, който се посочва в Решението на Политбюро: борбата да стане общонародна задача, осъществявана от целите работнически колективи, начело с партийните организации.

Сега, след Постановлението на Централния комитет на Българската комунистическа партия и Министерския съвет за подобряване на съотношението на изкупните цени на селскостопанските продукти и повишаване материалната заинтересованост на ТКЗС и кооператорите за увеличаване на селскостопанското производство, борбата за високо качество придобива още по-голямо значение.

За трети откос ливадно сено

В изпълнение на мъдрите указания, дадени от ЦК на БКП на Юнското съвещание за разкриване на нови доплатителни резерви в селското стопанство за произвеждане на плановите, фуражната бригада в с. Родина изпъли годишния си план за ливадно сено. При план 48 тона за годината, тя оскоси и изкупи 49 тона.

Но работата на бригадата не спря дотук. Веднага след коситбата на първия откос бяха направени две по-лики и само за един месец третата избуя и сега се извършва втора коситба. От втория откос ще бъдат прибрали около 30 тона висококачествено ливадно сено. Като се прибере сено, което се извърши ново напояване и подхранване с по 10 кг амониева селитра на ливадите за получаване на трети откос.

Азис М. ВЕЛИЧЕВ
звеновод на фуражно звено

С по-голям възможности

Новото Постановление на Централния комитет на Партията и Министерския съвет е още по-голям израз на грижите за трудещите се в нашата страна и по-специално за кооператорите.

Кооператорите и механизаторите в нашето стопанство посрещат с голямо задоволство новото постановление.

От повишаване на изкупните цени до края на годината стопанството ще получи 15 000 лв., а през следващата година — 39 000 лева.

От намаляване на горивата, гореве и материали ще се

икономисат през настоящата година 18 000 лв., а през 1963 г. — 47 000 лева.

Особено добре се посрещат разширяването на въпроса с оръвията, строителните и други материали.

Стопанството изкупи машините от държавата. Сега нашите възможности за разширяване на механизацията в ТКЗС стават много по-големи, което е гаранция за увеличаване на производството и намаляване на неговата себестойност.

За в бъдеще ще разширим още повече строителството на сгради. Ще увеличим броя на

животните, животновъдството, оттам и ще осигурим повече животински произведения за държавата.

Кооператорите добре разбират грижите на Партията и Правителството и ще отговорят с още по-упорита работа, залог за още по-големи успехи и за повече селскостопанска продукция.

Тодор С. НЕИКОВ
председател на ТКЗС „Георги Димитров“ — с. Джулюница

Научно обосновано действие

Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет създава реална база за правилно ценообразуване и осигуряване на стабилност в цените на дребно.

Погледнато от страна на нашето предприятие, това постановление създава големи преимущества.

До излизане на Постановлението 4.4 килограма млечно масло се продаваше на консултатора за 11 лева, а това количество масло се добива от 100 литра краве мляко при 3.8 на сто масленост, за което Държавното стопанско предприятие „Млекопреработване“ плащаше 17 лева. Освен това се правят и разходи за доставката, преработката, пласмента и други. Ясно става, че държавата заплащаше разликата до себестойността.

Подобно беше положението и с кашкавала, сиренето и другите млечни произведения.

С Постановлението това се изменя.

Постановлението поставя на научна основа и гарантира още по-голям подъем на животновъдството. То укрепва вярата на трудещите се в правото дело на Партията и Правителството.

Ил. ПАУНОВ
началник на отдел „Планов“ при ДСП „Млекопреработване“ — В. Търново

НАЧЕЛО В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА ДОМАТИ ЗА ИЗНОС

Към 31 юли кооперативното стопанство в с. Карасен е предало за износ над 1200 тона домати при план 1100 тона.

Най-напред в стопанството изпълнен плана си още на 24 юли бригадата на Димитър Ив. Каралов в с. Батак (на снимката горе).

ТКЗС в с. Полски Сеновец е предало вече 750 тона домати за износ при план 650 тона.

Но защо изоставят стопанствата в Драгомирово, Овча могила, Поликраище и други? Защо майсторите-градinari от Поликраище са предали само 334 тона от 850 плана?

Градinari от окръга, следвайте примера на градinariите от Карасенското и Полкосеновското стопанство!

С голяма сърцатост и трудолюбие

Необичайно раздвижване има в Обединенското кооперативно стопанство. По работните площи на полетовете, животновъдите, механизаторите — навсякъде на състоянието се бригадни събрания за разучаване на новото постановление.

Селските труженници сърдечно, много ласкаво се изказват. Тяхното обещание е да завоюват още по-големи успехи, допринасящи за изпълнение докрай на мъдрите указания на Юнското съвещание.

Сега след падналите краткотрайни валежи кооператорите извършват подподряна работа. Завчера бригадите на Иван Димитров и Рашко Тодоров

сясяха по 9 декара втора култура картофи. В зеленчуковата градина заложиха пък фуражно зеле.

Непрекъснато работят и двете вършачки в с. Обединение за превършаване на сламата от комбайните.

Добри успехи има и при организиране на работата за правата на листниковия фураж.

Само в Обединение са прибрали 750 кубика листников фураж, — радостно говорят фуражният бригадир Илия Донева.

Помислено е и за усвояването на нови земи, намиращи се на местността „Гората“. Там вече в продължение на десетина дни работят два мощни ливорета от мелплатината бригада в П. Тръмбеш. И няма да мине много време, когато на мястото на заке-левлята гора ще се оформи нов блок от около 400 декара.

Но само това ли е което вършат работливите обединенски кооператори?

Подобавящо внимание е от-телено и на дълбоката оран. Тракторният бригадир Йордан Колев е създал добра организация в работата.

Днес торим, утре се из-ковава площта — казва той.

Четири трактора с торораз-пръскачи подават в земята суперфосфат, а след тях шест тежки верижни машини, направявани от Николай Гайдар-жиев, тракторист-високоско-постник Иван Стойнов, Сава Василев, Иван Райков, техни-те сменници и други още ме-ханизатори, орат. Досега те са направили около 4000 декара

дълбока оран. Добри успехи имат и механизаторите в Иван-ча, изорали близо 2000 дк.

И сега, когато човек мине край бела зад лозята, над горните ливади, изпитва голямо доволство. Предварително наторени с по 25 кг супер-фосфат и изорани дълбоко, площите гарантират за идуща година благоприятни усло-вия за високи добиви от про-летниците.

По думите на бригадир-а механизаторите в дълбоката оран в кооперативното стопан-ство ще приключи до края на август. Това те са заявили и на събранията при разглежда-не на новото постановление.

Радостта е по-голяма от друг път, защото излизанията, на-правени във връзка с Поста-новлението са твърде окри-лящи — 165 000 лева в пове-ще ще постъпят в кооператив-ната каса до края на годината от увеличението на цените на някои селскостопански произ-ведения и намаляване на цените на закупването от пазара някои стоки, необходими за излизането на кооперативното стопанство. Само от разликата в цените на горивата ще бъ-ват реализирани над 100 000 лева, от увеличаване на цените на лук-кромид 18 700 лева от кравето мляко при стопро-центно изпълнение на плана над 7000 лева и т. н.

За печалбата, която Поста-новлението допринася, знаят вече всички кооператори. На Постановлението те ще отгово-рят само с голямо трудолюбие и сърцатост в работата.

Д. БУРНЕВ

71 години

БОГАТА Е революцион-ната история на Бъл-гарската комунистическа пар-тия. Нейните основи бяха по-ложени през 1891 година на Бузлуджа от Димитър Бла-гоев. Мъдро и зорко, с желяз-на твърдост и принципност, Благоев — този пламенен и не-поколебим марксист, насочи българския пролетариат в рус-лото на марксизма, на органи-зираната борба за сваляне на капиталистическата строй. И в това е неговата голяма заслу-га.

Сбрани на днешния ден на връх Бузлуджа преди 71 годи-ни шепата убедени социалисти извършиха дело с голямо историческо значение. Те призо-ваха българските работници към организация на политичес-ката борба. Посочи им зна-чението, което имат в общес-твено производство, ролята им като революционна сила в обществото. Нито вилнеещата по това време реакция, нито преследванията, на които те бяха изложени, можаха да по-пречат на Благоев и другарите му да създадат марксистка со-циалдемократическа партия, да изработят и обявят нейната програма.

Извървяла дълъг и труден път на смела революционна борба, Българската коммуни-стическа партия доведе народа ни до историческата победа на Девети септември 1944 г., до тържеството на социалистичес-ката революция у нас. С упо-рит и напрегат труд, подпо-могат от братския Съветски съюз и в събъриже с другите социалистически страни, наро-дът ни с бързи темпове пре-образява Родина. Още по-големи са успехите след Април-ския и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП, сега пред на-ближаващия Осми конгрес на Партията.

ПОВЕЧЕ КЪСНИ ЗЕЛЕНЧУЦИ

Агрономите, председателите, брига-дирите и специалистите от зеленчуко-производителните райони на Северна България се събраха във вторник и Дома на транспортните работници в Г. Орхановци.

Обстояни и обосновани от практи-ката доклади за парниковото и пол-ското производство на салати, ала-баш, репички и моркови изнесоха на-учните сътрудници Минка Алинчева и Десислава Маджарова от Опитната станция за зеленчукови култури в Негован, Софийско.

Научният сътрудник Георги Ди-митров от Научно-изследователски институт за зеленчукови култури „Ма-рица“ в Пловдив изнесе ценния опит на Пловдивски окръг в производст-во на късни домати.

Препоръчан бе опитът на ТКЗС в с. Поликраище.

Градinariите от Вля Слатина, Лом, Видин, Враца, Михайловград и др. приобща жив интерес към богатия опит на колектите си от горноорлов-ските пролунти села — Джулюница, Поликраище, Драганово, Стражица и др. За този опит подробно говори ди-ректорът на Опитната станция по зе-ленчукови култури в Г. Орхановци Стефан Бъчваров.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на някои селскостопан-ски работи към 31 юли т. г.

ТКЗС	полити-ко-за	полити-ко-за	полити-ко-за	полити-ко-за
1. Алеково	—	56.4	45	
2. Драгомирово	0	16.2	—	
3. Овча могила	—	—	16.6	
4. Козловец	—	—	—	
5. Студена	0	62.9	—	
6. Орша	—	100	—	
7. Масларево	92	100	—	
8. Морав	—	0	11.3	
9. Балван	—	96.8	38.4	
10. Килифарев	—	96.8	26.7	
11. Обединение	—	100	69.2	
12. П. Тръмбеш	—	88.3	36.3	
13. П. Сеновец	21	59.7	67.1	
14. Ресен	34.1	74.1	7.6	
15. Самоводене	11.8	57.7	46.3	
16. Страхилово	—	0	—	
17. Търново	—	40	—	
18. П. кория	0	55.6	18.5	
19. Бяброво	—	—	3.2	
20. Буново	—	100	0.5	
21. Елена	0	1.2	0.1	
22. Златарица	—	47.9	8.4	
23. Константин	—	—	3	
24. Б. черква	100	82.6	88.5	
25. Върбовка	100	73.4	10.7	
26. Павликени	100	48.1	12.7	
27. Дяково	33.9	66.1	56.5	
28. Д. Ляпница	0	100	—	
29. Карасен	76.2	93.3	—	
30. Михаил	49.9	82.1	27.4	
31. Сукиндол	70.9	74.6	41.2	
32. Джулюница	—	98.1	9.2	
33. Кесарево	0	88.5	8.1	
34. Драганово	—	35	11.2	
35. Сушица	—	—	10	
36. Д. Орхановци	—	100	—	
37. Камен	—	22	65.2	
38. Лесковец	—	37.5	19.8	
39. Поликраище	85.9	31.9	3	
40. Стражица	69.2	73.2	35	
41. Асеново	—	100	11.5	
Всичко за окръга	67.6	60	16.8	

Комсомолката Розка Дончева от с. Костел, завършила средно образование, работи с другите младежи и възрастни работи в горския разсадник.

Младежки простори

РЕДАКТИРА ПЕЧАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТАЕЛ

Младост, която в труда изъсбти

Млад мъж унесено гледаше през широкия прозорец. На лицето му сияеше дълбоко преживявано радостно чувство, което понякога се сменяше от лека краткотрайна смяна. Види се бързото движение на автобуса и припадналият здрав му пречехе добре да огледа всяко кътче на околността и да й се наслаждава от сърце. А тя е тъй

разнообразна, богата и пленителна! Но, когато рейсът превали баира и се спуска по надолнището, младежът устреми оживен поглед в далечината, където сградите излъчваха мека електрическа светлина, и запита: — Онова отдавна завод ли е?

Седналият до него, който се беше осамотил, го погледна. През мисълта му премина: „Не е такава и сигурно е отдалече. За пръв път иде насам!“ И като прехвърли копилката си на другото коляно не без гордост отговори: — Завод! Ама за яйца и месо!

От нашата равнина искай, каквото ти е — всичко има!

И понечи отново да се усамотят, но вниманието, с което непознатият го слушаше го погласа и той непринудено продължи:

— Видиш ли светлините от страни? Две села има там. И двете са по на един километър от това шосе. Враждата помежду им е по-голяма от тях. Хората им си гостуваха, но не минаваше сбор или празник да не се скарат или обидят. Какво деляха — и до днес не знам. Но откакто се обединиха двете села в едно стопанство — чудо станало — всички като родни братя си подадоха ръка. Възбуждане предпостави между селата да се построи пичарница, а масларевни допълини. — Ще го направим модерен и в него ще ра-

ботят само комсомолци от двете села“. Допаднаха си по воля. Не измина много време и кооперативните камioni полетяха натам, пълни с камъни, тухли, цимент. . . И през 1960 г. единият красивец извиси снага, а този към градната преди последния септември беше напълно готов.

Ти знаеш — стадо без мърша не може. И в нашето село има неверници. Те скоро заодумаха: „Младите ще я забършат! Само гледайте!“, „Радвай се птицевъдство — вече ще цъфтиш и ще вържеш!“

Зли езичи имало ти навсам! Особено пък като се чу, че там ще работят заедно комсомолците Денчо Трифонов, жена му Тодорка и снахата на Николай Неделчев. Не им остана място неразнищено. „Ако изкарат ден и до пладе, добре ще е!“ — тъй думаха. Но ония в канцеларията си разбират от работата. Казаха тези ще бъдат и токова. Назначиха ги птицевъди. Вече година откак работят.

Они ден отидох при тях. Денчо тъкмо пускаше конете — беше ходил за люшерна. Трябваше да свършим с него една работа, за около половин час време. „Добре, бай Иване, казва, ама ще почакаш малко. Ще нахраня кокошките, че тогава. Ще им мине „апетитът“. После съм на твоето разположение“. Грабна кофите и подкара работата си. В такъв момент не мисля за бригадир. Зер с шег

не се воюва за високото звание „Птицевъд“ за комунистически труд!“

А вътре да видиш — на апетеката съперници. В постоянно чистите корита течаша вода блестя като слъза, подът сякаш полиран. Да ти е драго да влезеш в такава ферма и да уважаваш такива хора като братя.

Не случайно управителният съвет на стопанството тази година четири пъти им присъди парични награди. И с право. От 3500 кокошки всеки ден събират средно по 1600 — 1700 яйца. Досега са отделили над 320 000, а им остават само 120 хиляди яйца и предсрочно ще изпълнят годишния си план. Тодорка вика: „До Осмия партиен конгрес ще направим икономия не 1880 лева, а 2000!“

Като нахрани птиците, Денчо дойде при мене в стаята и пусна радиото. Има ли новини не може да не ги слуша. После вика: „Има фураж за кокошките само за десетина дни още! Трябва да видим навреме да докараме. Да не отслабват храната, че ще намалее носливостта и за къде сме тогава!“

Аз хем се съгласявам и хем си крия краката под стола, да не ме види Тодорка, че пак съм влязъл в стаята с обувки, защото не мога се оправя.

Ама и много четат. На масата им книги, нови вестници и списания — всякакви. „Наука“ и практиката, — казват, — другарю Тонев, трябва да върват рамо до рамо. Как иначе ще процъфти, че живеем при социализма!“

Тях признавам за истински комсомолци. . .

Рейсовата кола влезе в Масларев и кондукторът запали лампата. Лицата на двамата събеседника сияеха одухотворени от топлото приятелско чувство, създадено съвсем случайно от горния разговор за една младост, която цъфти в творчески труд.

Г. ЕВДОКИМОВ

ПОПОЛЗОТВОРЯВА ЛИ СЕ НЕДЕЛНИЯТ ОТДИХ?

Нашата Партия отдава голямо значение на въпроса за правилното и добро организиране отдиха на трудещите се. Наред с отмората в излетите, екскурзиите и други се постига и по-добро физическо закаляване, а това не е без значение, защото на Родината са необходими повече здрави, силни и бодри граждани.

От това как ще се организира и осмисли отдихът на работниците и служителите зависи и тяхната трудоспособност. Може да се прекратят много часове в почивка, но без особена полза. Ето защо отдихът на трудещите се не бива да бъде пасивен, безсъдържателен. Той трябва да включва най-разнообразни занимания: изкуство, литература, разходки, физическа и спорт и други.

Радостен е фактът, че много предприятия от окръга добре разбират това и все по-често оползотворяват неделните си дни за масово излизане сред природата. Тези излети и екскурзии понякога умело се съчетават с други полезни задачи.

Похвална е дейността на профорганизацията при ДИП „Победа“ — В. Търново, която правилно е организираща летния отдих на работниците и служителите. 50 души са посетили връх „Столетов“ и 25 — Рилския манастир. Предстои екскурзия до най-големия наш социалистически обект — ДМК „Кремиковци“. С влака на мира до Плевен са участвували 48 души, а други 18 са били на двудневна екскурзия до Русе и Кюстендил. Осъществени са две екскурзии до хижа „Грамадица“, един масов излет до Капиновския водопад и др. Като в труда и тук участниците в движението за комунистически труд са пълни.

Добре се оползотворяват неделните и почивните дни и в ДИП „В. Левски“ — В. Търново. Само през второто тримесечие две профгрупи от по 25 души са организирали два излета до Капиновския водопад. Една профгрупа от 28 души посети язовира край с. Добри дър. Край прохладните води на малкото езеро те прекараха деня в приятен отдих. Други 28 души посетиха гр. Павликени, където съчетаваха полезното с приятното, обмениха опит с някои предприятия.

И профорганизацията при ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново добре организира и осмисля отдиха на работниците. Досега са осъществили няколко излети и екскурзии. Работници и майстори от ткачкия цех посетиха гр. Троян, а група от предания цех от 30 души ходиха в Плевен. Наред с приятната разходка до „Кайлъка“ те обмениха и опит с местни предприятия. Направена е екскурзия и до гр. Варна. Тези екскурзии са съчетавани с производствени интереси на работниците, които обмениха опит с известните предприятия „Христо Ботев“ и „1-ви май“. Подобни екскурзии за отмора и приятен отдих са организирали до градовете Ямбол и Габрово. Масово бе участието на работниците в излета до Петропавловския манастир, когато край него се провеждаше Празникът на народното творчество и бит.

Съвременно е, че колективите на тези предприятия живеят за жен и пълнокръвен живот. Те знаят как да укрепят здравето си, да работят и се веселят. Неделните им дни не се пропихават, а осмислят.

За съжаление обаче не навсякъде е така. Има предприятия, като Окръжната строителна организация — В. Търново, ДИП „Елба“ — Елена и други, за които тази задача не стои на пръв план. Нужно е профорганизациите и туристическите дружества в тях да си помислят. Това трябва да стане час по-скоро, защото лятото си отива.

ПРЕД ДЕНЯ НА ЖЕЛЕЗНИЧАРИЯ БРИГАДА „МАЛЧИК“

Слънцето огря големия покрив купол на Локомотивното депо в Г. Оряховица. Стоманените релси блеснаха ослепително. Шлосери и струари заприжкоха от всички посоки така, както пуфящите локомотиви прищедат и отминават от депо.

Един млад мъж, с кафяви очи, крачи първаго към железопътната работилница на депо.

— Навесте, какъв малко!

Ръководителят на бригадата „Малчик“ при жп работилница, която се бори за званието „Бригада за комунистически труд“, закова своята крачка. Само след миг груповият отговорник на бригадата Марин Коначкиев сложи мозолестата си длан на рамото на Атанас Навесте.

— Какво слънце само! — подзе Марин. — Голямо и горещо! То слънцето е голямо, но и работата днес, Коначкиев, не бе малка! За ревицията на парната машина на локомотив 16.09 трябва горещи сърца.

— А на локомотив 15.145?

— Ще качваме машинната колоос.

— Прекрасно! Значи работата има за днес доволно.

— Ще пороботим, ще пороботим! Особено сега, в дните пред Деня на железничаря!

С такива вълнуващи думи Атанас и Марин влязоха в жп работилницата.

Посрещнаха ги нетърпеливо шлосерите Иван Кълчишков, Цани Качамаков и Ангел Петров. В очите им гори желание за работа.

И заработи цялата бригада ударно. . .

Бригада „Малчик“ работи всеки ден така упорито. И успехите се редуват един след друг — все по-големи, все по-успешни. Бригадата съкрати престоя на локомотивите в графичен ремонт с два часа. Изпълнява трудовите си норми 132 на сто. Качеството на работниците полагат големи грижи и за своето образование. Девят младежи учат заочно в техникума в Русе и Г. Оряховица.

... Неусетно денят отмина. Серадата на жп работилница хвърля дълги сенки. Младежите от бригада „Малчик“ излизат доволни. Те пороботиха добре и този ден. Само с такива дела ще посрещнат достойно Деня на железничаря — 6 август.

В. НЕСТОРОВ
П. КАРАЛИЕВ

Сухата сковава плодородната земя. За да се осигури правилна работа на засята царина втора култура в с. Батак трактористът Асен Ненков я окопва с ротационна мотика.

Ив. Воденичаров

Не довиждаме, а на добър път

Има дни, които оставят трайни спомени. Такъв ден за курсистите от Медицинския техникум във В. Търново бе денят, в който те се събраха да изпратят своите другари завършили техникума. Сред тях бяха и онези, които три години ги обучаваша.

Тържествен момент. Но най-тържествен бе оня миг, в който пролича готовността на

курсистите да отидат на работа там, където ги зове дългът. И това бе най-голямата награда на техните възпитатели.

След приветствията първенецът на випуска Мария Маринов благодариха от името на своите другари за грижите към тях. На всички випускници бяха раздадени букети от свежи цветя.

Димо Кирилов

Над чешмата при разклона за с. Беляковец ще бъде построена нова модерна учебна сграда на Окръжния комитет на ДОСО — В. Търново. НА СНИМКАТА: Курсисти копаят основите на сградата. Ал. Тошев

Туризмъ

Из дневника на походниците

Школа за всестранно закаляване

Пристигналите предния ден във Видин туристи от III политехническа гимназия на похода Тимок—Силистра ни посрещнаха на 10 юли на пристанището. Беше сърдечна среща на търновски туристи, която се превърна в цял митинг.

Запознахме нашата група туристи от II политехническа гимназия със забележителностите на Видин, с историческите паметници. Учениците проявиха интерес към историята на града от римското владичество до наши дни. Разгледахме прочутата крепост „Баба Видя“.

На 11 юли потеглихме с рейс за Брегово. В граничната застанва ни посрещнаха като стари познати от похода Тимок—Емине. Заедно с граничари се изкачихме в река Тимок. Само на няколко метра от нас беше отсрещният — югославиянски бряг.

Тимошките граничари ни дадоха поръчение до граничарите в Белисница, което ние да занесем.

„Вие, — каза офицерът Генов, — преди две години в героичен поход занесохте наши трудови поздравки до емиции по билото на цяла Стара планина, а от днес ще носите във втори героичен поход поздравки до Белисница. Заради вашите подвизи, ние още

по-бойко ще пазим границите. В началото на октомври ви каним на специална среща“.

След волейболна среща между граничарите и нашите момчета, след хора и танци, изпратени с „ура“, ние потеглихме. Започна походът Тимок—Белисница.

Слънцето немилостиво пече. На сянка 38 градуса! Раниците тежат като олово към земята. Всички мълим. Граничарят, който ни води, постоянно мести автомат, облян в пот. Опитва се да ни разкаже нещо, но не му споря. След двучасов тежък начален поход спираме пред паметника на героическия загиналия старшина Филипов. Граничарят Иван Георгиев ни разказа за подвизите на българските граничари. Умората лека полска минава. Много неща вълнуват младите туристи и те синят въпроси към своя водач.

Време е за път. Нова изненада! Отсреща се показват 5—6 граничари, които бързо приближават към нас. Те са посрещачи от съседната застанва.

Когато стигнахме в заставата, посрещна ни мощно „ура!“ Нямаме думи да опишем това трогателно посрещане.

— Довечера ще спите тук! — се чуват гласове.

— Но ние трябва да нощуваме в Раброво! — се обаждат Светла. Не ни пуснаха. А на другия ден ни предстоеше 30 км пеш до Кула!

Не можаме да откажем. Заставата бе на 100 метра от гра-

ничната линия. Заведоха ни при нея. Там ни разказаха много интересни случаи из граничарския живот.

Вечерта край лагерен огън изнесохме литературно-музикална програма. Разказахме за нашия туристически и комсомолски живот. На свой ред граничарите изнесоха програма.

Към 22 часа, без да ни предупредят, вдигнаха заставата в „тревога“. Учудени бяхме от бързината и ловкостта на граничарите. Скоро „тревогата“ беше отменена и веселието продължи до късно. То приключи с поемането на шефство от наша страна над заставата.

На 12 юли сутринта тръгнахме рано. Граничарите се бяха погрижили да осигурят каруца за раниците ни. И на следващата застанва ни посрещнаха сърдечно като стари приятели.

В Раброво бяхме по обед. Директорът на училището се беше погрижил за обед. Прекрасен гостоприемнен край!

Към 16 часа стигнахме с. Войница. След още 10 км бяхме в Кула. Посрещна ни учителите от Търновския строителен техникум. Кръстеше. Беше ни осигурил всичко. Вечерта се състоя сърдечна среща с местните бригадир-строителски.

На следващия ден, водени от другари Кръстев, към 14 часа пристигнахме в Раброво. След вкусен обед приготвен от Румяна и Цанимил, се отправихме към

прочутата пещера „Магура“.

Магурата! Наистина чудеса, които природата ревниво е създавала и пазела векове в пазителите на земята. Пещерата е осветена, направена е пътека и цели 3 часа минаваме през 14 зали (най-много пещерни зали в една пещера в Европа). Принудителни форми като че ли са истински фигури на хора, животни, познати предмети. Въврим захласна, гледаме, учудваме се, възхищаваме се и една-едва чуваме обясненията на екскурзовода. От захласане Павлина, Лино, Ренета, Николай често се препъват и понякога по-бързо слизат надолу.

Голямо впечатление ни направиха рисунките от първобитни хора по стените на пещерата. Редом с тях има, за съжаление, и рисунки и подписи от съвременни диваши.

Минахме и покрай залата, в която ремисити, начело с Боян Чонос, са заседавали и са провеждали стрелби, за да воюват успешно против фашистите.

След малко произшествие — изгасване на осветлението — с труд се измъкнахме през една теснина над Рабировското езеро. До вечерта бяхме в Белогрич.

Почивания ден, 14 юли, посветихме на Белогрич и неговите чудновати скали, които приличат на куче, мечка, ученичка, овчар и на какво ли не още, според човешката фантазия, за която няма граници.

Ръководният съвет на групата решава: поради големата горещина до Михайловград да се придвижим с влак.

На 15 юли бяхме в центъра на славното Септемврийско въстание през 1923 година — Михайловград. Младите туристи се запознаха с героичното минало на

този край и със социалистическото строителство в града. Вечерта стигнахме в Берковица.

След еднодневна почивка рано сутринта на 17 юли, от 4.30 часа, потеглихме за хижа „Ком“. Тежък преход, но в одумки по пътя планината ни се вижда по-ниска. В разговор се отклонихме от пътеката и на Личо раничата полетяха кърмет-Случае. След малко, а около 10.30 часа, насрещна ни се показа кокетната хижа „Ком“.

Румяна и Цанимил се подготвиха за готвене, а Божко, Лино, Румен, Сашо, малкият Ваврек отидоха за дърва. Вкусен обед, почивка, а след това занятия в кръжка по чешки език, ръководен от д-р Ваврек, занятия в курса за младши инструктори. . . Елка прочете своя реферат „Географски очерк за Северозападна България“ (такива реферати, подготвени предварително, се четат на различни места).

Привечер се изви страхотна буря. Затресе се земята, светкавици разризаха небето. Сякаш чал Ком изригваше вулкан. Рукиа поронен дъжд и тъмно се бяхме прибрали в хижата, страшен гръм ни разтесе. . .

Сутринта в 5.30, на 18 юли, поехме за Петрохан. Ком беше забравен в мила. Студен вятър ни посрещна между Голям и Малък Ком. Но ние вървяхме упорито. Мъглият ту ни приближаваша, ту се вдигаха нагоре. Негос, топринаме бе него ден планината. Към 9.30 часа бяхме при паметника на септемврийци на Петрохан. Разказът за Септемврийското въстание, за героичните подвизи на Замфир Попов и други бе изслушан с голямо внимание. Бяхме и при чешмата, където Георги Димитров, Васил Ко-

ларов и Гавраил Генов, на път за Фердинанд, са почивали.

През нова буря, гръмотевици и светкавици, през дъжд и ситен град се спускахме в лещето за Голеч. Планината беше преминала.

Приятна изненада беше появата на дългоочакваната ни домачин Иван Перев. Една тежка грижа отпадна от д-р Ваврек.

А светкавиците продължаваха. През нощта отново буря. Сутринта времето продължаваше да е лошо. Наложиха се да вземем камionen до гара Драгоман. Оттам се придвижихме до Перник с превозно средство. Разгледахме металургичния завод „Ленин“ и преспяхме в Радомир. На другия ден пеш стигнахме в Ковачевиц, родното село на Георги Димитров. След като се запознахме с родната къща на великия учител и вожд, с новия читалищен дом-паметник, пеш се върнахме до Калитице, откъдето с влак се придвижихме до Кюстендил.

22 юли. Ставане в 5 часа. Най-после отново ясен слънчев ден! Потеглихме за покоряване на връх Руен. След 9-часов тежък път се изкачвахме на върха посрещнати съвместно от граничарите, на които предаваме привет от Тимошката застанва. От върха се спускахме в хижа „Осогово“, където нощувахме.

23 юли беше почивен ден в Кюстендил. Реферат. После занятия по чешки език. Преглед в поликлиниката. Резултатите се записват в медицинските карти. Всички са здрави. . . На 24 продължаваме. . .

Л. ВОИНИКОВ
учител-ръководител на походниците по маршрута „Тимок—Белисница“

Денчо КУЦАРОВ
директор на ОП „Кинематика“ В. Търново

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН

Когато през септември м. г. колективът на механика Илия Атанасов пое възможността на киното в с. Обединение даде дума да подобри значително работата. „Бай Илия“, така наричаха ръководителя постоянните посетители, потърси веднага помощта на ТКЗС, училището и партийната организация. Въведе се изцяло абонаментна система.

Редовното рекламиране си остана най-важна задача, която стоеше пред колектива. Всяка седмица по радиовъзела се изнасят рецензии. На видно място редовно се поставят и реклами. Най-целесъобразно се използват възможностите на киноорганизаторите. Персоналът на киното е разпределил задачите помежду си и работи с усърдие и желание.

В резултат на тази упорита работа през първото шестмесечие на годината планът е изпълнен 123 на сто.

Сега колективът на киното работи по плана за месец октомври. А в чест на VIII конгрес на БКП се включва в съревнованието за най-добро кино.

Рачо ХРИСТОВ
от Обществения редовен ял а. „Борба с. Обединение“

ВСЕОБЩО ОДОБРЕНИЕ И ЗАДОВОЛСТВО РЕШЕН Е ОЩЕ ЕДИН НАВРЕМЕНЕН ВЪПРОС

В ЛЕЯРНИЯ ЦЕХ на ДМО „Червена звезда“ — гара Дебелец е шумно. Работният ден е започнал още от 6.30 часа и всеки бърза, всеки е вдаден в работата си.

Във вим с бригадир на формовниците Петър Ляхов и говорим за новото Постановление на ЦК на ВКП и Министерския съвет.

— Още в неделя се запознах с тоя важен партен документ — говори др. Ляхов. — Слушахме го по радиото, четохме го и във вестниците. Навременен въпрос е и в във всеки ред се четат голямата грижа на нашата Партия за решаване на

някои неотложни въпроси в селското стопанство.

Спираме при работника Димитър Балъков и заговаряме с него. Той отгула очертанията си ръце и започва: — Тая сутрин говорим с другарите при идване на работа. Какво да се каже? Добра помощ е за нашето село и новостройния строй. Аз живея на село. Всичко това добре се посреща от кооператорите. А това не може да не радва и нас. Затова ние ще отговорим с повишаване производителността на труда и подобряване качеството на продукцията.

„БЪЛГАРСКО — ЗНАЧИ ВИСОКОКАЧЕСТВЕНО“

ЛИЧНА ОТГОВОРНОСТ И ВЗАИМЕН КОНТРОЛ

Красива, в съвременен стил е външността на новите радиоприемници „Чайка“. Кутините на тези радиоприемници се изработват в младежкия цех за радиокутии на трудово-производителната кооперация „Масив“ — В. Търново.

През тази година младежите трябва да произведат 25 000 кутини, а досега са произвели близо 15 000. Те са обещали в чест на VIII конгрес на Партията да произведат 8000 кутини. Но тук борбата за количество не е единствената цел. Тя се води заедно с борбата за добро качество. Комсомолците влизат цялото си умение, за да осигурят редовно качествено производство.

Сега целият колектив се е включил в курсовете за преквалификация. Всеки си е поставил за цел да повиши с 1 разряд производителната квалификация. Това ще се отрази не само върху качеството на производството, но и върху възнаграждението.

В борбата си за добро качество младежите стигнаха до извода, че трябва да организират работата си така, че пропуските в качеството на всеки член от колектива да могат да се видят своевременно. Така се и организираха. Сега те колективно отговарят за качеството на радиокутиите. В края на всеки работен ден всеки знае какви пропуски е допуснал в работата си и бързо ги отстранява. Тук добре са съчетани личната отговорност за качеството с взаимодружарския контрол.

Резултатите от новия начин на контролиране на качеството са радостни. Преди няколко месеца за качеството на изработваните радиокутии младежите не можаха да се похвалят. Доста често от завода връщаха много лошокачествени кутини. Но сега не е така. Лошокачествената продукция е сведена до минимум. Ако се допусне такава, тя се отстранява бързо. До завода въобще не се допускат

радиокутии, които имат някакви дефекти.

Младежите работници се гордеят с доброто си производство. Голяма награда за тях е получаването от Чехословакия висока оценка на външната форма на радиоапаратите „Чайка“, за която те са допринесли много.

В. БУТАШКОВ

Какво да се каже повече!

В инструменталния цех, където се работи на съзнание — без норми почти същото ни отговори и стругарят Петър Михайлов. Така говори и работникът на шлайфмашината Рачо Алексиев.

С песента на струвовете ни посрещна и цехът за нестандартна продукция. Четирисестната стругари са заети в работата си. Но ние няма да отнемаме много време. Ето, спираме при комсомолца Димитър Димитров. Той е тук от два месеца, но не отстъпва по изпълнение на задачите си. Види се добре е подготвен в Механотехникума в Г. Орхановица.

— Нашата любима Партия винаги е била с грижата за народа — започва той. — Новото Постановление е голяма придобивка за селото, а това не може да не радва и нас. Ние му отговаряме с нови успехи и решимост да преизпълним обещанията си, дадени в чест на Осмия партен конгрес.

Бистрият поглед на младежа също говори за тая решимост. Никакво смущение, че са изчерпани големи думи. Може би, това са първите думи вече на производителника, а не на ученика. И растението се, че те са прави, с върхо разбират на големите задачи.

В ДИП „В. МАВРИКОВ“

— В. Търново в понеделник 4 цеха обсъдиха новите партийни и правителствени документи. И тук същите чувства, същите думи: „Грижовно, навременно“.

Ето, в неголямо салонче непосредствено до тъкачния цех са се събрали работниците от комсомолската смяна. Току-що е приключил работният им ден. Уморени са, но преди да се нахранят всички са дошли тук за разглеждане на Постановлението и Обръщението.

Слушаш разясненията на началника на цеха Митко Колев, проследявайки изказванията и сърцето ти се изпълва с умиление. Колко добре разбират въпросите нашите работници!

„От нас се иска внимание за качеството и доганване първенците, за да дадем на Родната повече и по-ценна продукция!“

„Постановлението ще вдъхнови кооператорите. То не накарва и интересите на работниците“ — говорят работници, работници — всички.

Излизаме. Още с отварянето на вратата ни среща песента на станове, шум като на водопад е тя. А не е ли това забързаната песен на бъдещето?

Ил. МОНОВ

Против сухата вода упорита борба и кооператорите от с. Масларево, Те поизват и лозята.

НА СНИМКАТА: Йорданка Атанасова и Никола Иванов отпрат водата към отрупаните с плод лозята.

Ив. Воденичаров

За високото звание

През последните две години колективът при агроучастка „Сортови семена“ в гр. Свищов се нареджа все на първо място между другите агроучастки на Окръжното управление „Сортови семена“ — В. Търново. Като претени възможности и силите си, в началото на тази година колективът на агроучастка

тъка, подпомогнат от профсъюзното и административното ръководство на Окръжното управление във В. Търново, реши да се бори за завоюване на високото трудово звание „Агроучастък за комунистически труд“.

Основното в обещанието, дадено от колектива, бе да се осигурят на Родната по-качествени и повече сортови семена. Това дава възможност през следващата година народното стопанство да получи свръхпланово производство от растениевъдството и повече фураж за животновъдството. Другата задача, стояща пред колектива, бе да се учи да живее по комунистически

Отчитайки резултатите в края на първото шестмесечие, колективът може да се похвали с преизпълнение на показателите в обещанието. От есепарчетата — култура, богата на белтъчини с голяма листна маса, при обещание 60 тона семена, в събраните на агроучастка са приети 112 тона. От тях ще се получат 90 тона чисто семе. Обещанието е изпълнено 150 на сто. От зърнено-житните култури, главно за пшеницата и ечемика, планът ще се изпълни 140 на сто. Досега са приети, подготвени и дадени за оканчестване в Окръжната семеконтролна инспекция пшеницата „Сампастор“, „Безостая — 1“ и „301“ над 270 тона. Тук основното е подготвените от „Сортови семена“ — Свищов латини зърнено-житни да отговарят само на I-ва класа. Това е лично обещание на началника на районна на агроучастка, Ежедневно на място следят за чистотата при засяването, отглеждането и прибирането ръководител на агроучастка и агрономът.

Наред с производствената работа колективът намира време за културно-масова работа, за колективно посещение на филми за другарски събирания и пр.

Д. СТРАШИЛОВ

Млякото поевтиня

дан въпросът за различните видове фураж. В совхоза близо 1500 хектара се сеха с тревни — люцерна и детелина. Пред участниците в кръжкоа дойката Ана Карпенко първа обоснова целесъобразността да се преразгледа и промени структурата на посевните площи.

— Ето, съдете сами за изгодността на тревите, — заяви тя — Миналата година по-дългоме от един хектар по 22.2 центнера едногодишни тревни за сено. Преизчислено във фуражни единици това прави 11.5 центнера. При добив от царевичната 250 центнера от хектар, това би дало 43 центнера фуражни единици. Ето ви и етичния фураж, и ниска себестойност.

Един неделен ден пред селския клуб се лоял хубаво оформено табло: „Механизаторе и животновъдче, кавам те днес в клуба, където ще се водят сериозни разговори по въпроса колко струва сто килограма мляко!“

Събраните не случайно бяха свикани преди започване на полската работа. Това позволява предположенията на работниците след няколко дни вече да бъдат осъществени на практика.

Совхозният клуб бе препълнен. Изказаха се животновъдите, механизаторите. Те предлагаха да се въведе контрол над фуража, съветваха да се намали броят на работниците при сентабата и прибирането на реколтата. Този разговор

се придружаваше от цифри и изводи и, което бе особено радостно, от първите икономически изчисления. Всяко предложение на работниците бе разгледано по точки, нищо не бе забравено, дори бе решено старият инвентар да се огледа внимателно още веднъж и всичко годно да се приспособи за стопанството.

На другия ден още пристъпиха към работа. Преустрои се комбайните, ремаркетата, съставиха нов план за структурата на посевните площи, разчириха площите, засети с царевича и захарно цвекло. Хората работеха с голямо желание. Това, което се правеше беше тяхно предложение. И ето първите резултати: стойността на сто килограма мляко спадна почти два пъти. Сега той струва само 6—7 копейки.

В борбата за намаляване себестойността на млякото няма странични лица. В групата на инженер Семен Бабиски механизаторите изчисляха, че засяването на десет декара царевича струва на совхоза 2—3 рубли. Скъпо е. От къде се получава това — от стойността на семената и заплатата на 5 работници, обслужващи трактора и селката. Четирима души за един агрегат — разбира се, са много. Помислиха механизаторите, посветваха се с главния инженер и предложиха: трактористите да бъдат обучени на диагонален начин за пренасяне на мерната тел. Това позволяваше вед-

нага да бъдат намалени с трима обслужващите работници. Предложението бе прието. Подготвяха на механизаторите бе възложена на председателя на производственото съвещание Йосиф Жеребцов. Цялата зима механизаторите учеха, овладяваха на практика в полето новия начин на работа. А през пролетта сентабата се извършваше с агрегата, обслужвани само от един тракторист и един селяк.

Когато изчисляха себестойността на сто килограма мляко, тя възлизаше на шест рубли и 88 копейки, т. е. с една рубла и 22 копейки по-малко в сравнение с миналата година. Това бе победа на целия колектив, но то не беше всичко. Сега вече много работници започват тази цифра измислят етап. След като бяха повишени изкуствено цените на обикнатка и птиците, совхозът има още по-големи възможности да увеличи производството на млякото, местото и да намали себестойността на продукцията. Направени са вече първите изчисления. Оказа се, че повишаването на изкупвателните цени ще позволи значително да се увеличи производството на млякото. Доходите на совхоза ще нарастат с 2000 рубли. Фермите ще получат нови машини, агрегати за донне, механизми. Трудът на животновъдите ще стане по-производителен.

Н. ИВАНОВ
от Агенция „Новости“

Еленски вести

В последните дни 13 самоходни комбайни атакуват хлебородните полета. В навечерието на жътвата 26 комбайни с ентузиазъм и пълна готовност дадоха лични обещания за образцово прибиране на реколтата.

Влагодарение на социалистическото съвръхпроизводство между механизаторите планът за жътвата е изпълнен 130 на сто, или при план 19 400 декара са пожнати 25 441 декара.

На 27 юли Окръжният народен съвет организира в с. Руховиц показно съвещание по тютюноотглеждане. В него взеха участие звеноводи, бригадир и специалисти от ТКЗС в Елена, Беброво, Константино и Буйновици. Бяха разглеждани нации за брането, сушенето и съхраняването на тютюна, които ще осигурят получаване на по-висококачествен тютюн, годен за износ. Участниците в съвещанието се запознаха и с теоретически въпроси. На тютюневия блок нагледно им бе показано как да става брането, нязането, жълтенецето и сушенето на тютюна.

Същението премина при голям интерес и активност от страна на присъстващите.

На 25 юли 925 човека се явиха в помощ на кооператорите. Те пожняха 360 декара овес, окосиха 51 декара ливади и извършиха 15 декара лозя. На 29 юли над 20 работници от цех „Персийски килими“ при Промкомбината жънаха край с. Синджирци, разделени на две групи.

Трудовият ентузиазъм в помощ на ТКЗС на работниците и служители от гр. Елена ще продължава до пълното прибиране на реколтата.

К. Василев
от Обществена редакция на в. „Борба“ гр. Елена

По въпросите на есенната дълбока оран срещу основните за района култури

Специалисти, пишете за вашето мнение!

Големото разнообразие в почвата и климата от една страна и различните изисквания на отделните растения към топлина, влага, торене, обработка от друга страна, водят до големи затруднения при отглеждането на отделни култури. Особено големи трудности се срещат при обработката на почвата срещу есенни и пролетни култури и години с недостатъчно валежи през лятото, когато са често явление у нас. Всичко това е наложило на научните институти да започнат сериозна работа по изясняването на въпроса за обработката на почвата, торенето и други.

За проучване на дълбочината на есенната оран при условията на усуреного механизирания селско стопанство, през периода 1951—1961 година в редица наши институти и станции са извършвани и продължават да се извършват полски опити и изследвания в тази насока. От изведените в ДСНИИ край Генерал Топево четиригодишни опити за установяване ефекта от оранта с плугове с отметателни дъски на дълбочина 20—25, 30—35 и 40—45 см., както и оранта без обръщане на пласта на дълбочина 45—50 см., е установено, че оранта на 30—35 см. повишава добива при царевичната с около 10 на сто в сравнение с оранта на 20—25 см. По-нататъшното удълбочаване на оранта на 40—45 см. почти не повишава добива от царевичната. При всички култури удълбочаването на оранта на 30—35 см. с обикновен плуг повишава по-силно добива, в сравнение с оранта на 45—50 см. без об-

ръщане на пласта. Почти същите резултати са получени и в опитната станция „Образцов чифлик“ — Русе.

През периода 1958—1961 г. в Хидрометеорологичната опитна станция — Павликени беше изведен опит с дълбочина на оранта срещу захарното цвекло при поливни условия. Този единствен досега полски опит на поливна площ има важно значение, тъй като на такива площи се препоръчва и прилага удълбочаване на оранта срещу захарното цвекло и царевичната.

Изследванията върху дълбочината на оранта срещу захарното цвекло на поливни площи в Павликени, и особено в Съветския съюз са показали, че при почви с дълбок хумусен хоризонт, каквито са типичните и излюбените черноземи, дълбо-

ката оран трябва да се извършва на 30—32 см. Продълбочаването на оранта като правило не повишава добива от цвеклото и другите култури в сентабообръщението и икономически не е оправдано.

За намиране най-подходяща дълбочина на оранта срещу захарното цвекло бяха изпитани четири варианта:

Дълбочина на оранта на 25 см. на 30 см. на 35 см. и на 40 см.

Освен добивите при този опит периодично се отчиташе съдържанието на влага в почвата при различните дълбочини на оранта, нарастването на кореноплодите и захарността на кореноплодите.

Резултатите от прибирането на реколтата на опита за три години средно са следните:

№ опит	Дълбочина на оранта в см.	Добив от декар		Захарност	
		Кореноплоди кг.	в %	в кг	в %
1.	25	5930	100.0	966.6	100.0
2.	30	6303	106.3	1033.7	106.9
3.	35	6096	102.8	1005.8	104.5
4.	40	5545	93.5	914.9	94.6

Анализът на данните, посочени в горната таблица, показват, че най-висок добив кореноплоди — 6303 кг и захар 1033.7 кг от декар е получен при оранта на 30 см. Този дълбочина от основната обработка по добив превъзхожда оранта на 25 см. с 373 кг кореноплоди и

с 67.1 кг захар на декар. При дълбочина на оранта на 35 см. добивът не се повишава, а при оран на 40 см. той намалява. По-ниският добив при оранта на 40 см. се обяснява с това, че при тази оран на повърхността се изкачва бедна на хранителни вещества поч-

вата оран трябва да се извършва

на 30—32 см. Продълбочаването на оранта като правило не повишава добива от цвеклото и другите култури в сентабообръщението и икономически не е оправдано.

За намиране най-подходяща дълбочина на оранта срещу захарното цвекло бяха изпитани четири варианта:

Дълбочина на оранта на 25 см. на 30 см. на 35 см. и на 40 см.

Освен добивите при този опит периодично се отчиташе съдържанието на влага в почвата при различните дълбочини на оранта, нарастването на кореноплодите и захарността на кореноплодите.

Резултатите от прибирането на реколтата на опита за три години средно са следните:

№ опит	Дълбочина на оранта в см.	Добив от декар		Захарност	
		Кореноплоди кг.	в %	в кг	в %
1.	25	5930	100.0	966.6	100.0
2.	30	6303	106.3	1033.7	106.9
3.	35	6096	102.8	1005.8	104.5
4.	40	5545	93.5	914.9	94.6

Анализът на данните, посочени в горната таблица, показват, че най-висок добив кореноплоди — 6303 кг и захар 1033.7 кг от декар е получен при оранта на 30 см. Този дълбочина от основната обработка по добив превъзхожда оранта на 25 см. с 373 кг кореноплоди и

вата оран трябва да се извършва

на 30—32 см. Продълбочаването на оранта като правило не повишава добива от цвеклото и другите култури в сентабообръщението и икономически не е оправдано.

За намиране най-подходяща дълбочина на оранта срещу захарното цвекло бяха изпитани четири варианта:

Дълбочина на оранта на 25 см. на 30 см. на 35 см. и на 40 см.

Освен добивите при този опит периодично се отчиташе съдържанието на влага в почвата при различните дълбочини на оранта, нарастването на кореноплодите и захарността на кореноплодите.

Резултатите от прибирането на реколтата на опита за три години средно са следните:

№ опит	Дълбочина на оранта в см.	Добив от декар		Захарност	
		Кореноплоди кг.	в %	в кг	в %
1.	25	5930	100.0	966.6	100.0
2.	30	6303	106.3	1033.7	106.9
3.	35	6096	102.8	1005.8	104.5
4.	40	5545	93.5	914.9	94.6

Анализът на данните, посочени в горната таблица, показват, че най-висок добив кореноплоди — 6303 кг и захар 1033.7 кг от декар е получен при оранта на 30 см. Този дълбочина от основната обработка по добив превъзхожда оранта на 25 см. с 373 кг кореноплоди и

брането на предшественика на дълбочина 15—20 см., а при опасност от къртене на буци и по-плитко, с непосредствено брануване. Към втората категория спадат площите, определени да се изорат направо дълбоко без предварително подготвяне на стърнището непосредствено след прибиране на предшественика. Такава оран се извършва преди силно изсушаване и итвърдяване на почвата. Третата категория обхваща площите, които по организационни и технически причини не могат да се изорат дълбоко веднага след жътвата, а се оставят за изсушаване през сухите периоди на лятото (август, септември) и по-късно. Тези площи трябва да се подметнат на дълбочина 8—10 см.

След ранната дълбока оран, повърхността на почвата до настъпване на зимата трябва да се поддържа чиста от плевели и в рохкаво състояние чрез култивирател и брануване. От изложението до тук следва, че е съвсем погрешно да се дават каквито и да е препоръки за обработка на почвата, които да се прилагат шаблонно и задължително при всички случаи. Такива препоръки трябва да се дават от специалистите, като се основават на досегашните изследвания в тази насока и се съобразяват с конкретните условия при които ще се извършва обработката срещу отделни култури през дадена година.

Б. ЛИЧЕВ

ст. научен сътрудник

в-н БСРПА

Общината Хонг Тай

НА 70 КМ ЮГОИЗТОЧНО от Ханой сред зелени поля, разположени по дельтата на Червената река, се намира общината Хонг Тай — провинция Таи Бин.

Преди революцията Хонг Тай беше най-бедната община в провинцията. През 1945 г. по време на големия глад, обхванал страната по вина на японските фашисти и френските колонизатори, стотици жители на Хонг Тай измряха от глад и болести. Сега в тази община се изгражда нов, цветущ живот. Построени са училища, спортни площадки, детски градини и домове, голям стадион, плувен басейн, красив дом за отход и култура, санитарен пост. Всеки който познава преди общината Хонг Тай, не може да не се удиви и възхити от извършената промяна.

Днес населението на Хонг Тай не е заето от сутрин до вечер с непосилан труд, за да изкара прехраната си. То има достатъчно време и да спортува. Особено популярна сред жителите на Хонг Тай е сутрешната физкультура. Под удара на там-тама повече от 1500 души излизат на двора на общинския дом, за да правят утринна гимнастика. В нея участват дори старците и майките с малки деца. След работа стотици хора се отправят към спортните площадки, където играят волейбол, футбол, тренират лека атлетика. Образовани са пет волейболни отбора, от които един женски. Особено забележителни са постиженията в областта на

хигиенизирането и профилактиката. Сега в общината има 148 кладенци, построени съобразно изискванията на хигиената. Вече никой не пие непреварена вода, както преди.

Жилищата и улиците са чисти. За болните се грижи персоналът на санитарния пост, от където получават и лекарства. Към санитарния пост има женска и детска консултация. В санаториума за гръдоболни се лекуват и биват излекувани голям процент от боледуващите.

Вестирани са грижите за децата. В хигиеничните и добре подредени детски домове, разпръснати из всички краища на общината, майките оставят своите деца за през деня и споделят работата, знаейки, че родителите им са поверени в сигурни и опитни ръце. Общината Хонг Тай има три първоначални класа за 96 деца. Тук те се учат да четат, пеят и танцуват. На миналогодишното състезание за „добри и здрави деца“, организирано в общината, 42 деца получиха награди.

Общината Хонг Тай, както и другите общини и села в Демократична република Виетнам, е на път да ликвидира изостаналостта — остатък от колониалната епоха. Кооператорите вече не са неграмотни. Оставили в миналото глада и мизерията, днес те са нови хора с постоянно повишаващо се материално и културно равнище, господари на собствената си съдба и отечество, обединили усилията си, за да изградят новия социалистически живот.

Здравна просвета

Лечебните свойства на растенията са открити много отдавна и умело са били използвани от древните народи против редица заболявания и недъзи. Под развличните на античните градове на Асиро-Вавилония и подземията на египетските пирамиди и днес се съхранява тайната на много изкуства, т. е. ключът на тогавашната цивилизация. Умението на древния египтянин да използва лечебните свойства на растенията и днес буди възхищение с балсамването и запазването на човешкото тяло за десетки хиляди години. Ние сме твърде много напреднали в козметиката, но не удивляваме от изкуството на древния човек, който е оставил в пирамидите дукосни съдове, пълни с различни ароматични вещества, запазили в продължение на хиляди години своите нежни, фини и приятни мизирми, получени от лечебни и ароматични растения.

Старите народи на Китай, Сирия и Елада са използвали лечебните растения в такива размери, че се обособила отделен род търговия. Тогавашните учени слагат началото на науката за лечение с билки.

В средните векове нуждата от лечебни растения нараства още повече. В наше време се създаде науката „Фитотерапия“, чиято задача е не само да се занимава с лекуването с билки, събирани от диворасти растения, но и с отглеждането на лечебни растения.

Поради този повишен интерес към местните лечебни растения, те придобиват все по-голямо и по-голямо стопанско значение за нашата химико-фармацевтична индустрия и за износ. Нашите лечебни билки си пробиха път на международния пазар. От ден на ден тяхното търсене се повишава. Чрез износа на нашата страна си осигурява ценна валута с които закупува стоки и машини, необходими за социалистическото ни строителство. При износ един тон лайка се равнява на 10 тона домати и 15 тона грозде.

У нас се сеят и отглеждат мента, лавандула, валериана,

Лечебните растения

анасон, белада и др. България е малка по площ страна, но благодарение на климатичните условия и географското си положение е богата на разнообразни растения. Тя надминава много големи по площ страни с ценните си билки.

В нашия окръг виреят добре различните видове лечебни растения: подбел, лайка, глог, валериана, кокиче, момина съла, равнец, мащерка, татул, маточина, жълт и червен кантарион, иглика, ружа, синап, най-различни папрати и още много други ценни растения. Кой би предположил, че кокичето съдържа толкова ценно лекарство — нивалинът? За това наше лекарство се говори по всички краища на света и се търси от всякъде.

Беладоната, която расте у нас, съдържа по-голям процент лечебни съставки от всички чуждестранни билки. Тя се употребява като болкоуспокояващо лекарство.

Но за съжаление голямо количество от тези лековити и ценни растения остават неизползвани. Понякога това се дължи на непознаването на билките, неправилното им бране, изсушаване и т. н. Има какво повече да направят и търговските организации, като развият по-широко на населението кои билки и кога се изкупуват. В събирането на билките се включват най-активно ученици, служители, пенсионери и други.

В зависимост от лечебните свойства билките можем да подредим в следните по-важни групи: **болкоуспокоители и успокояващи нервната система** — белада, татул, валериана, попадичка, ангелика, маточина, седефче и други; **сърдечни** — момина съла, глог, горопец, дигиталис и други; **при кашлица** — иглика, ружа, лопен, риван, липов цвят, сладък корен, подбел, свирчовина, оман, майоран, синя злъчка, ряпа и др.; **подпомагачи отделителната функция на бъбреците** — хвойна, мечо грозде, хмел, хвощ, корени от трясот, черешови опашки, пъпешни семки, дива ягода и други; **при задух** — татул, съсний, валериана, лайка, синап, солениро, попадичка, подбел и други; **при глести** — мъжка папрат, чесън, тиквено семе (сурово), пелин, водна детелина, седефче и други; **при болес-**

ти на черния дроб — синя злъчка, блатно жълтурче, равнец, пелин, гръмотрън, бор и други; **при болки в корема** — ангелика, анасон, валериана, червен и жълт кантарион, равнец, мента, лайка и други; **разхлабителни** — рибни, роза, лавандула, лайка, пелин и други; **против диария** — дъбови кори, свирчовина, див кестен, коприва, чемерица, трънка, шипка и други; **при кожни заболявания** — смрадлика, дъбови кори, свирчовина, орехови листа, полска теменуга, водна детелина, липов цвят и други; **при кръвни налягане** — чесън, синя злъчка и други; **при възпаление на венците и устната кухина** — лайка, босилек, ружа, градински чай, черен бръз, вероника, розмарин и други.

Голямото стопанско и лечебно значение на нашите билки изисква добре да се познават и правилно да се събират без да се стига до тяхното безогледно унищожаване. От правилното и организирано събиране зависи какво количество ще изнесе на външния пазар нашата страна и колко чужда валута ще получи тя за това. А и по този начин се осигуряват суровини за нашата химико-фармацевтична индустрия, която произвежда много ценни препарати за лечение и поддържане здравето на трудещите се.

д-р Ив. ТУМБЕВ
П. КАЛИЦЕВ

Добър производственик и физкултурник

Стругарят Йордан Николов Григоров от техническата работилница на Промкомбината в гр. Елена е един от най-уважаваните и почитани работници в предприятието. Тези скромни, любознателни — тези основни черти на характера му го правят приятен собеседник, добър другар и съветник. Той никога не скъпи времето си, да покаже на младите или да довърши на струа някой сложен детайл, за който другарите от друг цех кажат: „Коя е започнало нещо ново в Промкомбината без Йордан да участва в него? Заедно с брат си, също стругар в Промкомбината, конструираха с добри работни данни нож за вътрешни канали.“

В чест на Осмия конгрес на Партията Йордан Григоров е обещал да завърши предсрочно стругарската работа на механизирани станове за жаккардови тъкани.

С брат си работи Йордан

добрилася колективът да изплатява досега производствените си планове 105—110% на сто.

За него ръководителят на работилницата Александър Енев казва: „Дано е един от добрите работници. Винаги редовен в работата си, дисциплиниран, внимателен към другарите си. Дава само качество на работа.“

Но Йордан Григоров е не само добър производственик — той е и добър физкултурник. Започнал преди години с парцелната топка, днес той с успех играе на поста „ляво крило“ в представителния отбор по футбол на физкултурното дружество „Вечер“.

През пролетния сезон на футболното първенство 1961-1962 година той игра много добре. Срещите на „Вечер“ със силните отбори на с. Морави и „Левски“ — Полски Гръмбеш дълго ще се помнят в Елена. За това допринесе извънредно много бързата и резултатна игра на „Вечер“ — лявото крило Йордан Григоров.

Такъв е Йордан Григоров и в производствената си дейност, и на футболното поле.

К. Василев
от Обществена редакция на в. „Борба“ — гр. Елена

Причудливо, многоетажно е Велико Търново. Затова с такова възхищение и в захлас го разглеждат туристи от цял свят.

Ив. Воденичаров

Все повече Кръводарители

На призова на Партията за повече кръводарители се отзоваха и служителите при IX кп секция — Г. Оряховица.

На събирането, на което говори д-р Кънчева, бе изтъкнато, че всеки наш гражданин трябва да стане кръводарител. В изказванията и препоръките бяха посочени и примери на висока хуманност.

На следващия ден всички служители минаха на контролен преглед и дадоха кръв. Благодарното дело се поема и от другите предприятия в града.

Ангел Гецов дописник

МАЛКА ОБЯВА

ПРОДАВАМ тристаен етаж, „Кси-лифорска“ — 15, В. Търново

Държавен вагонен завод „Андрей Жданов“ — Дряново

ТЪРСИ

КВАЛИФИЦИРАНИ РАБОТНИЦИ

1. ДЪРВОДЕЛЦИ
2. ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ
3. СТРУГАРИ
4. БОЯДЖИИ

Заплащане по сделно-разрядна система

Справка: Личен състав при Завода, телефон 26.

3-2

Как стана това в Куба

от Хенрих БОРОВИК

Тя чу стон. Слаб и страшен стон на човек. Това беше гласът на Абел.

Вратата се отвори. Влезе офицерът. На опънатата длан мръщещи се от отвращение, той държеше нещо малко и окървавено.

— Това е лявото му око. — каза офицерът. — Още минута, и ще ви донесе и дясното.

Той хвърли окървавеното късче в пливалника, сие ръкавицата и хвърли и нея там.

— Къде е Фидел Кастро? Питам ви отново? Вие навярно знаете мястото, където е назначен сбор в случай на поражение.

— Оставя половин минута. Брат ви още вижда. Не го лишавайте от второто око.

Офицерът отново излезе. Айде падна. Обляха я с вода и я заставиха да се изправи.

— Вашят брат е сляп. — продължаваше офицерът, като се върна. — Но той е още жив. И ще може да бъде свободен. Ще ви разреших да заминете зад граница. Ще бъдете осигурени. Ще пуснем вашия годиник.

Айдее слушаше този глас отдалече. Той не я интересуваше. Само и пречееше да разговаря с брат си, с нейния Абел.

— Сержант, — произнесе той уморено, — изведете всички пленени поединично и ги

държеше в ръцете си главата й, както някога, когато тя беше момиченце и тичаше при него да търси защита от всички малки беди и нещастия.

— Какво пък, остана вашият годиник.

— Абор, мой любим! Абор! Значи, и ти мълчиш. Значи, и ти нищо не си отговорил на тези въпроси. И аз съм длъжен да мълча, за да бъда достоен за двамата ви. Още не е загубена надежда. Всичко не можа да свърши така, както се готвехме. Не, навярно, Фидел вече събира нови сили. Той ще ни дойде на помощ.

— Мисля, че и така ще си остане ваш годиник. — продължаваше далечният глас. — и никога не ще може да стане съпруг, защото ще престане да бъде мъж.

Айдее чу вик. Страшен, пронизителен, оглушаващ.

Пред очите й затрептя пламък. Бесен, палещ пламък. Той догълна масата, офицера, стаята и този страшен вик.

Когато офицерът се върна, Айдее отново лежеше в безсъзнание. Войниците заливаха върху й вода с ведрата.

— Да върви по дяволите! — каза офицерът, като дишаше тежко. — Безполезно е.

Той вдигна телефонната слушалка и избра номер.

— Сержант, — произнесе той уморено, — изведете всички пленени поединично и ги

ликвидирайте. Да, да, да, на територията! — завика той изведнаж. — И не смеете да задавате идиотски въпроси!

Кантората, в която работеше Джерардо, редовно изпращаше ковчежи и разни прибавки принадлежностите си само на цивиливани граждани, но на гарнизона в Сантяго, В. зармите Монкада не така често умираха хора, но все пак умираха — от болести, от нещастни случаи по време на учения, просто умираха по неизвестни причини. След преврата на 10 март 1952 година, довел на власт бившия сержант Батиста, командването на форта Монкада започна да поръчва повече ковчежи, отколкото по-рано. Кого погребваха в тях Джерардо тогава не знаеше. В града обаче подхвърляха, че зад стените на форта понякога се чували виковете.

Във всеки случай Джерардо често наобикаляше нататък, войски в черния износен господарски „джип“ ковчежи.

Поради това, когато през деня, разговаряйки поредната поръчка, той приближи до вратата на форта, охраната го пропусна като стар познат.

На вашата кантора днес и потръгна, — мъчно се пошегува един от войниците.

Професията отдавна беше приучила Джерардо спокойно да се отнася към смъртта на хората. Но, о, това, което видя

днес, даже го поразя.

На жълтия пътек, с който акуратно бяха посипани пътеките и плацът вътре в крепостта, лежаха трупове. Джерардо не успя, а и не се канеше да преброя всички, но имаше няколко десетки убити. Това бяха убити, а не умрели, защото почти на всеки форменото със защитен цвят облекло беше изцапано с кръв. Само един от труповете беше в цивилно облекло. Белият изподпан халат беше залят със съсирена кръв.

Изглежда, лекар.

Почти всички трупове лежаха с лицето надолу. Нямаше охрана и Джерардо, като улучи момент, обърна едно от телата с лицето нагоре. И се отдръпна. Той видя кървава смес. Това не беше следа от куршуми или гранати. Лицето беше надрубено с приклад от оръжие или с дръжката на пистолет. Зъбите избити, очите събит. Значи, този човек не беше убит по време на бой. Това е пленник, който са измъчвали, а после са причукали.

Засменил бебел Джерардо, веселък и шегобиен, научил се отдавна да се отнася с хумор към най-страшното тайнство на земята — смъртта, се разтрепери. Той не можеше повече да остане тук, но не можеше и да избяга. Краката му отслабнаха, а в гърдите му изведнаж стана пусто и горещо.

— Какво правих тук? — раздале се вик. — Вън отук! — беше офицер, видял Джерардо. — Кой посмя да го пропусне? Проклет заплес! Надхушват се! Можеш да не се надяваш. За тези, — той кимна към труповете, — ковчежи не ще по-

трябват. Хайде, бързо!

Нямаше нужда да подканят Джерардо втори път. След минута той вече седеше зад коридора на своя „джип“. Но

улиците, по които той караше хиляди пъти, станаха съвсем тесни, а верният „джип“ съвсем непослушен. Джерардо излезе от машината и тръгна пеш, бързайки си в минавачите.

— Ех, гробарю, гробарю, ранико си се натурюлинал! — осъждащо забеляза някой.

Колибата

на Гран Педро

НОЩТА на 25 срещу 26 юли 1953 година Фулхенсио Батиста прекара на своята ахта, носеща в чест на третата жена на диктатора на Куба името „Марта III“.

Рано сутринта го разбудиха, носещ се от сълзата на ахтата.

Като отметна бързо одаелото, ниският набит човек с неочаквана за него ловкост, безшумно, като котка, подскокни към стената на спалнята от махаон и предпазливо отнесе завеската. Тревогата на лицето му се смени с раздръжение. На сълзата той видя само младичък морски офицер, който двамата здрави телотранзитори, стоящи при входа на палубата, държаха за ръ-

цете.

Батиста чу, че офицерчето със създи моли да го пуснат при „сел президенте“ по много явна работа.

След няколко минути диктаторът узна, какво се е случило

в Сантяго-де-Куба. След поло-

вин час наабът на армията, разположен на територията на военната база Кампо Колумбия в покрайнините на Хавана, получи заповед на главно-

командувачия Фулхенсио Батиста: като използват всички въздушни транспортни средства, да превърнат в Сантяго възможни повече войски, да обвият в провинция Ориенте военна операция, по цяла Куба да извършат арести на лица, подозирани в революционна дейност, да въведат най-строга цензура на всички печатни органи.

В средата на деня в крепостта Монкада беше предадена допълнителна тайна заповед: да разпитат всички пленени, използвайки за получаване на нужните сведения „всички необходими средства за принуда“. След като военните власти сметнат по-нататъшните разпити за безплодни, се казва в заповедта, пленените да се разстрелят на територията на форта. „се укрепване бодростта и повишаване бойния дух на войниците и офицерите от доблестната армия“.

До вечерта на 26 юли тайната заповед беше изпълнена.

Привечер по радиото беше предадена още една заповед на диктатора: всеки войник от армията има право и е задължен да застреля всеки човек, по от-

ношение на който е уверен, че е участник в нападенията на казармите Монкада. На първо място това се отнася, гласеше заповедта, до главатаря на метехниците Фидел Кастро Рус, бивш хавански адвокат, комунист и предавател, а така също и до неговия по-малък брат, Раул.

Във вечерния ефир няколкократно над малкото островче прозвуча това страшно разпореждане. Хората го слушаха при радиоприемниците, и хиляди и хиляди сърца се свињаха в предчувствие за новата вълна терор, първите кървави пръски на която вече паднаха върху многострадалната земя на Куба.

Но да се намерят братята Кастро не беше така просто. Офицерът, разпитвал Айдее Сантамария, разчиташе вярно, когато предлагаше, че преди атаката на крепостта революционерите навярно са се установили за мястото на сбора в случай на поражение. Още в Хавана беше решено: ако неуспех постигне въстаналите, хората на Фидел да се разпръснат на малки групи в различни посоки, а след това да се съберат в градчето Ел Каней, където във фермата на някой си Франсиско Сотело Пина ще дойде и Фидел, ако, разбира се, остане жив.

Фидел остана жив.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Л. Левски“ № 11, ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58, зам. гл. редактор — 25.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27, отдел „Народно стопанство“ — 24.59, отдел „Култура и бит, хумор и сатира“ — 31.41, счетоводство — 32.59, канцелария — 31.25, коректора и дежурен редактор 24.58